

Tange (FP):

Fremskridtspartiet kan tiltræde sigtet med dette lovforslag, at bidragsinddrivelsen overføres fra politiet til kommunernes sociale udvalg, således at politiet får større muligheder for at tage sig af det, vi har det til, nemlig at opklare forbrydelser og hindre forbrydelser; så vi kan fuldt ud tiltræde forslaget. Men selvfølgelig kan der være nogle enkelte ting, vi skal se nærmere på i udvalget.

Aase Olesen (RV):

Også det radikale venstre kan tilslutte sig justitsministerens forslag. Vi betragter forslaget som en justitsministeriel balancegang mellem en række overvejelser, der er gjort, først og fremmest vedrørende de to hovedspørgsmål, der her er tale om, nemlig afvejningen af effektivitetshensynet ved en mulighed for afsoning, og så det effektivitetshensyn, der ligger i at lade netop politiet inddrive bidragene. I virkeligheden mener vi nok, at disse to ting nu til dags er en absurditet. Politiet burde ikke være indblandet, og det burde ikke være muligt at putte folk i gælds fængsel.

Når vi skal afveje de andre hensyn, som ministeren gør i sine meget udmærkede og fyldige bemærkninger, må vi komme til den konklusion, at ministeren har valgt rigtigt. Men vi forstår også, at man ikke er helt færdig med overvejelserne omkring afsoningsspørgsmålet i ministeriet, og når ministeren lægger op til en helt åben debat i udvalget om dette, skal vi give tilsagn om at gå positivt ind i dette arbejde.

Da vi jo ikke er så mange her, kan der måske blive lejlighed til at tage en ganske lille ting op – et lille suk: hvorfor skal der stå »han« 2 gange i § 6? Men tilslutning til forslaget.

Ebba Strange (SF):

Også fra socialistisk folkepartis side kan vi stille os positive over for den forenkling af inddrivelse af familieretlige underholdsbidrag, som ligger i dette forslag. Vi synes, at det er rimeligt at samle inddrivelsen af alle disse former for bidrag i kommunerne.

Jeg vil ligesom fru Nathalie Lind sige, at der godt kan være nogle enkelte ting, vi skal diskutere i udvalget. Jeg har studeret det dér med det kvartalsvise og det halvårsvise, men det er jo småting i forhold til hovedsigtet i lovforslaget, så det vil vi tage op i udvalget.

Når ministeren selv lægger op til, at vi skal

til at diskutere gælds fængsel – det havde han nu ikke behøvet, men jeg kan da godt forstå, at det er nærliggende at gøre det – så vil jeg sige, at der står i bemærkningerne til lovforslaget, at det fortrinsvis er to grupper, afsoningsinstituttet henvender sig til. Det er dels selvstændige erhvervsdrivende, dels folk uden fast arbejde, og det er klart, at det må være netop de grupper, hvor man ikke kan anvende løntilbageholdelse. Det får mig så til at tænke på hele den diskussion, vi har haft flere gange her, og som vi forhåbentlig vender tilbage til, nemlig om spørgsmålet om gældssanering. Hvis vi tænker os lidt om, så ved vi jo godt, hvad det er for nogle mennesker, nemlig de, der er uden fast arbejde. Det er jo dem, der, bl. a. fordi de har underholdsforpligtelser til højre og venstre og fortil og bagtil, aldrig nogen sinde kan få orden i deres økonomi. Vi ved jo egentlig godt, at det hjælper ikke et hak at sætte dem 120 dage eller 60 dage i fængsel, eller hvor lang tid det nu bliver – det får vi ikke flere penge i kassen af. Selvfølgelig er jeg da også tilhænger af, at både mødre og fædre skal opfylde deres forpligtelser.

Men jeg er meget glad for, at ministeren åbner mulighed for en debat om dette i retsudvalget, og jeg håber i og for sig, at vi kan nå dertil, hvor vi får afskaffet den sidste rest. Det er også, fordi der på en eller anden måde – og jeg ved ikke, om ministeren vil kommentere det nu, ellers kan han jo gøre det senere – ligger noget moraliserende i, at det netop er på dette område, vi opretholder gælds fængsel, når vi ikke gør det på andre områder. Det tør jeg selvfølgelig ikke påstå, det er kun et spørgsmål, men sådan virker det altså på mig. Jeg kender godt alt det om det præventive, jeg har læst bemærkningerne ganske grundigt, jeg forstår det også godt, men jeg mener alligevel, at tiden måske nu var inde til at ophæve det.

Hagen Hagensen (KF):

Lad det straks være sagt, at vi gerne medvirker til dette forslags gennemførelse, selv om der nok er enkelte bemærkninger at gøre dertil under udvalgsarbejdet. Bl. a. kunne jeg godt tænke mig, at vi efterhånden kom væk fra disse efterhånden traditionelle bestemmelser i forslag om, at justitsministeren fastsætter de nærmere regler herom, og videre også i dette forslag, at socialministeren skal fastsætte de nærmere regler. Jeg tror, at det ville være gavnligt, om vi fik det mest mulige samlet i lovteksten